

«Els signes d'hipertiroïdisme van ser graduals i vaig acceptar no trobar-me bé»

► La causa més freqüent d'aquest trastorn en la població adulta i jove és la síndrome de Graves Basedow

REDACCIÓ. FIGUERES

■ La tiroide és una glàndula endocrina en forma de papallona que està situada a la cara anterior del coll. La seva funció principal és la producció de les hormones tiroïdals, que són fonamentals pel correcte desenvolupament i funcionament del cos. Entre les seves principals accions es troba la regulació del metabolisme energètic, de la funció cardíaca i de la funció osteomuscular. El seu mal funcionament pot derivar en diverses patologies, una és l'hipertiroïdisme, un trastorn que sorgeix quan la glàndula augmenta la producció de les hormones tiroïdals. La causa més freqüent en la població adulta i jove és la síndrome de Graves Basedow, que es desenvolupa fonamentalment en dones. Aquesta afecció la va patir la Marta (nom fictici per preservar el dret a la intimitat del pacient), professional sanitària i veïna de Figueres.

«Tenia 55 anys quan em van diagnosticar la malaltia, i ens va costar saber el que era perquè els símptomes van anar apareixent de manera gradual. Al principi em trobava cansada, però sortia d'una etapa laboral estressant i complicada i ho vaig associ-

ar a això», explica la Marta. I afegeix que, al mes d'abril, va començar a trobar-se malament, però no va visitar al metge de capçalera fins al mes de juny, quan va començar a tenir dolor articular: «Em van derivar a l'especialista en Reumatologia de l'Hospital de Figueres i em va dir que havia perdut quasi tota la massa muscular i que això provocava que em fessin mal les articulacions. Per exemple, m'ajupia i no em podia aixecar sense ajuda. En el meu dia a dia, només tenia forces per anar a treballar. Anava a la feina al matí, quan tornava treia a passejar la gossa i, després, em passava la tarda al sofà perquè estava esgotada».

La Marta tenia altres símptomes com sudoració, que va associar a la menopausa, es notava taquicàrdica, que relacionava amb l'estrès, i també tenia tremolor de mans. «De fet, jo no me n'havia adonat que tenia aquest tremolor fins que el metge ho va comprovar. Vist en perspectiva, potser algun dia sí que vaig notar que em tremolaven però no hi vaig donar més importància», assenyalava. Per altra banda, reflexiona que «amb aquesta progressivitat dels símptomes, vas normalitzant el fet de trobar-te

malament, fins que arriba un punt en què t'adones que el que et passa no és normal. Després del que he viscut, i amb la meua experiència com a sanitària, recomanaria que quan comencem a veure que no anem bé, val la pena comentar-ho al metge o a la infermera de família».

El mes de setembre, l'equip mèdic de Reumatologia de l'Hospital de Figueres va demanar la prova de tiroïdes i, quan va sortir positiva, va derivar la pacient a la Unitat d'Endocrinologia del servei de Medicina Interna. «De seguida vam començar el tractament i hem anat fent el seguiment cada tres mesos. M'he sentit ben acompanyada i atesa», agraeix la Marta. En el seu cas, aquest va constar d'unes pastilles que serveixen per regular el funcionament de la tiroïdes i va durar 15 mesos. Cada cert temps es feia una anàlisi de sang per comprovar que els nivells d'hormones s'estaven estabilitzant fins a tornar a un estat òptim pel funcionament del cos. A més a més, aquesta medicació pot provocar alteracions hepàtiques i per això és necessari fer controls. «Des que vaig començar el tractament, vaig trigar uns tres mesos a estar bé. Vaig haver

d'agafar la baixa perquè el metge em va recomanar que fes repòs per poder-me recuperar. El que passa després és que, al fer repòs, recuperes pes però no la massa muscular, així que amb les anàlises em va sortir un nivell alt de colesterol, triglicèrids... Ara bé, quan he tingut forces per tornar a fer esport, tot s'ha anat normalitzant», detalla la pacient.

Els factors precipitants més freqüents de la malaltia de Graves-Basedow són l'estrès, el tabac, certes infeccions víriques i l'excés en el consum de iode amb persones amb susceptibilitat genètica: «En el meu cas, jo crec que el desencadenant va ser l'estrès lligat al lloc de treball. He fet un canvi de feina que ha estat el més important. Tenia un càrrec de responsabilitat, hi havia moltes incidències i no desconnectava mai», assenyalava.

I reflexiona: «Quan has tingut situacions de molt estrès i les superes, de vegades es desencadenen malalties. Això que dic no és científic, ni li passa a tothom, però amb la meua experiència personal i professional he vist que a vegades és així. Quan tu no vols parar, a vegades el cos t'obliga a frenar».

PER SABER-NE MÉS

■ La malaltia de Graves-Basedow és autoimmunitària, és a dir, uns anticossos, generats pel propi organisme, anomenats immunoglobulines que estimulen la tiroide, s'uneixen a la glàndula i l'activen. Això provoca una producció excessiva d'hormones i un augment de la mida de la glàndula. Aquesta síndrome pot arribar a afectar fins a un 2% de les dones i un 0,2% dels homes d'entre 20 i 50 anys. I si no es tracta, la mortalitat pot arribar al 20%.

Tres tipus de tractament:

- 1. Tractament mèdic:** s'utilitzen fàrmacs antitiroïdals que tenen la capacitat de reduir la producció de les hormones tiroïdals.
- 2. Radio iode:** s'utilitza generalment quan el tractament mèdic no té l'efecte desitjat o bé quan apareixen efectes secundaris severes i normalment s'administra en una única dosi per via oral.
- 3. Quirúrgic:** es recorre a aquest tractament quan la glàndula creix de mida i causa símptomes de compressió locals, quan se sospita que pot ser maligne o si hi ha una afectació ocular severa.

